

Transformator, ki že napaja električno omrežje novega stanovanjskega naselja na Igu (na sliki), so graditelji zgradili s svojim denarjem.

Z IGA

Za komunalno iz svojih žepov

Na Igu, natančneje na obeh bregovih Iščice, raste novo naselje, v katerem bo, ko bo dograjeno, kar 159 stanovanjskih hiš. Naselje tvorijo štiri soseske z lokacijskimi imeni S 9-1, S 9-2, S 10-1 in S 11. Že leta 1976 je sredstva za tamkajšnje gradnje združevalo 30 graditeljev, ki so istega leta ustanovili gradbeni odbor. Tedaj so začeli postopek za pridobitev lokacijske dokumentacije. Potem, ko so jo pridobili, se je krog graditeljev začel hitro širiti.

Leta 1980 je gradbeni odbor sprejel v okviru krajevne skupnosti Ig sklepe o komunalni ureditvi. Zahteve inšpekcije so bile močne, saj je bilo treba izdelati projekte za vse komunalne vode – vodovod, električno omrežje, kanalizacijo in ceste. Že leta 1980 so bili projekti nared, graditelji pa so redno prispevali sredstva za ta namen na posebnem računu. Do leta 1980 je bil znesek vsako leto enak, od tega leta naprej pa so ga vsako leto valorizirali, tako da je lani vsak graditelj prispeval že zajeten del denarja – za lokacijsko dokumentacijo 28.400 dinarjev, za objekte komunalne opreme 42.600 dinarjev in za razvod vodovodnega in električnega omrežja pa 54.000 dinarjev, torej skupaj kar 125 tisoč dinarjev. Do konca lanskega leta se je na tem računu zbralo kar 5,325 milijona dinarjev, porabljenih pa je bilo 5,036 milijona dinarjev. Lani so s temi sredstvi zgradili 1000 metrov vodovodnega omrežja in z Elektro Ljubljana okolica sklenili pogodbo za razvod električnega omrežja in transformatorsko postajo.

Prav te dni je bila transformatorska postaja dograjena in sedaj je v pogonu celotno električno omrežje, tako da se graditelji nanj že lahko priključujejo. Letos pa so zgradili tudi nadaljnjih 1000 metrov vodovodnega omrežja in voda je sedaj že skoraj v vseh hišah. Najmanj do tretje faze je doslej zgrajenih že 69 enostanovanjskih hiš in 11 dvojčkov.

Zazidalni načrt je ta mesec javno razgrnjen,

Zima trka na vrata

Če naj verjamemo vremenarjem, nam zima letos ne bo preveč prizanašala. Zato se niti ni pretirno čuditi, da je skrb za kurjavo te dni za številne kmete pomembnejša od spravila poznih poljskih pridelkov, ki so zvečine že v varnih kletih (Foto: Branko Vrhovec).

hkrati pa že poteka javna obravnava – natančno ga bodo razložili predstavniki Zavoda za izgradnjo Ljubljane, oziroma Ljubljanskega urbanističnega zavoda (ta je načrt izdelal), ter predstavniki občinskega komiteja za urejanje prostora in seveda tudi člani gradbenega odbora.

Zanimivo je, da je v zazidalni načrt vključeno tudi mizarstvo Ig, to pa zaradi tega ker ga nova cesta, ki bo povezovala naselje, preseka na dva dela, zato so morali zanj poiskati nadomestno lokacijo, saj bi bilo nesmotrno, da bi bili objekti Mizarstva na dveh straneh ceste.

Sicer pa je okoli kilometer dolgo naselje locirano večinoma na močvirnih tleh, torej na manj kakovostnih pašnikih, graditelji pa so z vseh vetrov, večinoma so zaposleni v Ljubljani in si bodo, ko si bodo dogradili domove na Igu, skrajšali pot na delo.

DANILO HINIČ

Zaradi stabilizacije ni konec vsega dobrega!

Horjuljska dolina dobiva novo podobo. Zaklanec ni več zaprta vas. Staro skladišče na Ljubogojni ne kvari več njenega videza. Gasilski dom na Vrzdencu se pospešeno gradi. Zbran je denar za horjulski vodovod.

Že od spomladi letos sta skoraj neprestano, pogosto tudi ob sobotah in nedeljah, delala v Horjulski dolini dva buldožerja in kopač jarkov, da je danes gotova mreža jarkov in polje bolj pripravljeno za načrtno obdelavo. Najširši del doline med vrhniško cesto in Lesnim brdom se zdi, če pogledaš od zgoraj, npr. s Korene, kot velik bazen solin. Pravi užitek, ki ga najteže pričakujejo kmetje in KZ pa bodo zlati pravokotniki žita, druge črne kompleksi koruze in svetlejši pasovi travnikov. To bo dalo zagon tudi za nadaljnje urejanje doline v naslednjih letih proti Vrzdencu in na drugo stran proti Brezju.

Vas Zaklanec je po nekaj uspehih akcijah v KS dobro zapisana. Vaščani so se organizirali, se vzeli skupaj in uspeli. Že lansko jesen so razširili in nasuli cestišče skozi vas, da je bilo pripravljeno za asfaltiranje. Čez zimo in čez leto so težko gledali, kako dež izpira neutrjeno podlago, dokler se jim ni koncem avgusta kamen odvalil od srca, ko je prej bela cesta postala črna, asfaltirana.

Ljubogojna, ki je znana po najlepše urejenih hišah v oklici, se je zableščala tudi z zahodne strani. Dolga, stara, zašarjena stavba je zunaj in znotraj obnovljena, da se bo vanjo preselila trgovina z gradbenim in drugim materialom KZ in kjer bo imela na razpolago svoj prostor tudi kmetijska pospeševalka. Ta edina družbena zgradba v vasi upamo, da bo tudi spešen vzgled vaščanom, da bodo ob državnih praznikih polepšali svojo vas še z zastavami.

Z nadaljevanjem z delovnimi akcijami ob sobotah in nedeljah, s pomočjo KS in občinske gasilske zveze, bo dom naslednje leto lahko odprt. Zunanost doma je že skoraj dokončna, ima že fasado, urejeno je odvod-

njanje, ker stoji na močvirnem terenu, z zasipanjem okolice bo urejeno tudi obračališče za krpana (zglobnik). Če bo Vrzdencu uspelo najti nekoga, ki bi novo zgradbo, ki stoji zraven doma, opremil za trgovino, potem bi jim za 40-letnico osvoboditve »padla sekira v med«.

Horjulci so se radi, in upravičeno, pohvalili z dobrim zborom, z ugledno igralsko skupino ipd. Če bi jih pa vprašali, kakšno vodo pijejo, bi pa morali zardeti, ker take brozge noben ne pije. Tudi ta več kot milijardna investicija dobiva jasne obrise, čeprav tudi na račun nedokončane kanalizacije. Važno je, da so formalnosti urejene in da se je gradnja pričela.

Če so uspehi tudi odsev dela naših delegatov, potem lahko zaključimo, da so reševali življenjske probleme ljudi in, da jih morajo tudi v bodoče.

Delo krajanov združeno s prizadevanji širše družbene skupnosti, in upanje v bodočnost, je naše darilo za dan republike.

JOŽE PRAPROTNIK

V Zaklancu imamo asfalt

Zaklančani, posebno še tisti ob cesti, smo si že dolga leta želeli asfaltno cesto. Ta dolgotrajni načrt se nam je letos končno uresničil in dobili smo asfalt skozi vas.

Denar smo prispevali sami, nekaj pa je pomagala tudi širša družbena skupnost.

Cesto so asfaltirali delavci cestnega podjetja iz Ljubljane. Razširili so jo, da je sedaj široka 5 m. Utrdili so jo že lansko leto, letos pa položili še asfalt. Gotova je bila v treh dneh, ker jim je pomagala dež. Obcestne jarke so vaščani naredili s prostovoljnimi delom.

Nam otrokom ta asfaltna cesta veliko pomeni, saj večino prostega časa porabimo za kolesarjenje in kotkanje, pri tem pa pozabimo, da cesta ni igrišče.

JANJA GRDADOLNIK, 7. b
COŠ I. bataljona Dolomitskega
odreda Horjul

V KS TOMIŠELJ

Po toči bo pozno zvoniti...

Oktober mesec, je mesec požarne varnosti, ki je tudi priložnost za mnoge gasilske enote ter ekipe CZ in TO, da z vajami preizkusijo svoje znanje in pripravljenost. Hkrati je šlo tudi za preizkus pripravljenosti na minulo skupno vajo »NNNP – Samozasčita 1984«. V sektorski vaji gasilskih društev, ki je bila v nedeljo 14. oktobra je sodelovalo kar 10 gasilskih društev z Iga, Iške vasi, Kota–Staje–Vrbljenja–Strahomerja, Tomišlja, Bresta, Iške Loke, Golega, Škrilja in Želimelj, odlično pa so se odrezale tudi članice, saj so na občinskem tekmovanju v Iški vasi, prejele kar dva pokala za najboljše desetine.

»Kljub znanju, izurjenosti in požrtvovalnosti gasilcev, z vajo niso bili najbolj zadovoljni, saj nam je že na začetku zmanjkalo vode. Deževje ni napolnilo zbiralnikov rezervoarjev, pa tudi vodnjaki so bili bolj prazni kot polni.« se nam je ob koncu sektorske vaje v Brestu potožil poveljnik Lojze Cotman.

Del krivde za takšno stanje nosita tudi ljubljanski vodovod, ki v teh krajih črpa podtalnico in Občinska gasilska zveza Vič–Rudnik. Slednja ima kljub prošnjam, dopisom in moledovanjem tamkajšnjih gasilcev in ekip CZ premalo posluha. In kaj če bo na primer v KS Tomišelj zares pričelo greti? Gasilska društva brez prepotrebne vode in premajhnega števila cistern (denarja za nakup dodatnih ni), bodo dokaj nemočni. Do prihoda gasilske brigade pa zna biti že prepozno!

(Tekst in foto: Jože Čurin)